

og der ved Siden heraf er oprettet en større Anstalt i det sydlige Jylland, at den ny Anstalt kom til at ligge i det nordlige Jylland. Der kunde være adskilligt, som talte for en saadan Ordning, men ikke desto mindre vil jeg alligevel være med til at anbefale, at den paatænkte Anstalt lægges i Ribe, og det af følgende Grund. Vi ere jo godt fortrolige med, at Ribe er meget uheldig stillet. Fredsslutningen i 1864 har berøvet Ribe dens Opland paa den ene Side, Esbjerg har berøvet den en stor Del af dens Opland paa den anden Side, saa af den Grund er Ribe meget uheldig stillet og trænger til Lovgivningsmagtens Støtte, hvor der kan være Lejlighed dertil. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er en temmelig stærk Opfattelse hos Lovgivningsmagten i det hele, at man gerne, naar man kan gøre det uden at gaa andres berettigede Interesser for nær, vil være med til at støtte Ribe. Ganske vist ligger denne jo meget sydligt i Landet, men da det indtil for faa Aar siden har været saaledes, at vi kun have haft en Aandssvageanstalt paa Sjælland, og vi den Gang have kunnet hjælpe os igennem med Hensyn til Afstandene, saa synes jeg nok, at vi ogsaa af Hensyn hertil kunne finde det rigtigt, at den ny Anstalt oprettes i Ribe, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale Lovforslaget i det hele paa det bedste.

Rasmussen-Vanddamgaard: Fra de foregaaende Talere er der ikke rejst nogen Indvending af den Natur, at den kunde lægge det foreliggende Forslag synderlige Hindringer i Vejen. Jeg kan heller ikke tænke mig, paa hvilken Maade der skulde kunne fremkomme Uoverensstemmelse mellem det ene eller det andet politiske Parti om en Sag af en saadan Natur. Alle ville gerne være med til at føre en Sag frem, hvor det gælder at hjælpe disse Stakler, disse uheldige Mennesker, her er Tale om, naar det kan gøres paa den Maade, som Erfaringen har vist er den bedste, den mest humane og den mest økonomiske. Jeg kan fatte mig i Korthed, da de ærede foregaaende Talere jo have berørt de Punkter, som have særlig Interesse. At der er Trang til en saadan An-

stalt, derom vidne de Bemærkninger, der følge Lovforslaget, hvoraf man ser, at der den 31. Juni — jeg formoder, det skal være den 30. Juni — 1902 kun var 33, som ventede paa at blive optagne, medens der den 30. September 1904 var 228. Det er jo ret uhyggeligt, og det er en Forøgelse, man maa forbavses og bedrøves over. Men det bliver ikke bedre, naar man læser videre og ser, at Ministeriet forudsætter, at inden Finansaarets Udgang vil Ekspektanternes Tal være naaet 300. Ifølge Ministerens Forslag kan der kun optages 180 paa den ny Anstalt, og jeg er derfor tilbøjelig til at slutte mig til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) i, at det kunde maaske være rigtigt og praktisk, om Anstalten blev noget større end her foreslaaet. Men jeg er overbevist om, at den ærede Minister selvfølgelig har tænkt over det Spørgsmaal, saa der maa vel blive Udvej for de andre ogsaa.

Man kan gaa to Veje for at afhjælpe Trangen, enten ved at bygge til de bestaaende Anstalter eller gaa den Vej, Forslaget byder. Den første vil jeg bestemt fraraade, for det første, fordi det kun er et snævrere Areal, man kan bygge Tilbygningen paa, for det andet — og det er Hovedgrunden —, fordi den Klassifikation, den ærede Minister har tænkt paa ved dette Forslag, ikke saa godt kan udføres ved Tilbygninger som ved at samle Asylisterne paa eet Sted, disse Individuer, for hvem der er liden eller ingen Udviklingsmuligheder. Ved at gøre dette vil Plejen og Forsorgen i det hele kunne udføres langt bedre med det tilstræbte Formaal for Øje. — Jeg er heller ikke saa bange som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) for, at der ikke skulde være Mænd, der vilde tage denne Sag i deres Haand; de ville let kunne findes, tror jeg. — Jeg synes ikke, der er Grund til at slaa ind paa et andet Spor end det, hvori de nuværende Anstalter ledes; de virke vist paa ret fyldestgørende Maade, og den Energi, der udfoldes fra Administrationens Side, er vist tilfredsstillende. — Jeg kan heller ikke se bedre, end at en selvejende Institution er at foretrække, fordi den kan bevare sin Selvstændighed, og da Staten